

[Jørgen Jensen]

ver fra regeringens side, som kunne sikre, at de muligheder, der ligger for udvikling af gas og olie i Nordsøen, også kommer under en sådan kontrol, at det virkelig er til gavn for det danske samfund. Men her giver man altså også op. Her er der heller ikke initiativer, som kunne sikre noget sådant.

Det er ikke, fordi man ikke har vilje til at gibe ind. Hvis vi tager et område som færgetrafikken, står vi nu over for, at et af færgerederierne lukker, fordi man siger, det ikke er økonomisk givende. Hvordan var situationen under augustsamlingen? Her greb man ind, fordi man sagde, at man ville sikre forbindelsen mellem landsdelene. Man greb ind over for sømændenes overenskomstmæssigt rigtigt førte konflikt for at sikre sig bedre overenskomster med denne begrundelse. Det var samfundsinteresserne, man ville sikre. Men i dag, hvor et af rederierne truer med lukning, har man ingen muligheder for fra samfundets side at sige, at nu er det nødvendigt at opretholde denne trafik. Det er så ensidigt, man griber ind.

Derfor er det vor opfattelse, at regeringen i langt højere grad sideløbende med den politik, man har ført, men som ikke har haft den virkning, man påstod, også havde været forpligtet til at sikre, at de samfundsinvesteringer, som har fundet sted, var under en stærkere samfundsstyret kontrol, og dermed også sikre, at der ikke blev mulighed for spekulation fra enkeltpersoners eller gruppers side.

Jeg må sige, at de tilsagn, som er givet fra ministerens side her i dag, efter vor opfattelse ikke lever op til dette, men alene betyder, at man fortsætter den hidtidige linje med at give tilskud. Jeg kan blot her pege på den ting, der har været fremme i debatten i den sidste tid, at man omkring ungdomsarbejdsløsheden har besluttet, at de 60 kr., der er til rådighed i kommuner og amter, bl. a. skulle kunne bruges til at give et direkte tilskud pr. arbejdstime til arbejdsgiverne. Her krævede man så fra regeringens side, at i hvert fald lønmodtagerne på virksomheden skulle orienteres om disse tilskud gennem tillidsmanden eller gennem deres organisation. Og hvad sagde Arbejdsgiverforeningen så? Den sagde: en sådan indblanding i vor ledelsesret vil vi ikke affinde os med, og dermed anbefalede man medlemmerne ikke at tage dette tilbud. Vi mener ikke, at dette tilbud var rig-

tigt. Vi mener heller ikke, at det gavner beskæftigelsen, det giver ikke flere arbejdspladser, men det illustrerer noget af den situation, vi befinder os i. End ikke dette, at man havde pligt til at orientere, hvis man antog en ung og fik 10 kr. pr. time i tilskud, ville arbejdsgiverne affinde sig med. I denne situation kan den tilskudspolitik, man har ført, ikke være den rigtige måde at løse problemerne på.

#### Poul Nielson (S):

Der er noget, der tyder på, at kommunisterne et øjeblik har glemt, hvad slags samfund vi egentlig lever i, da de formulerede forespørgslen til handelsministeren. Det er jo en misforståelse, at regeringen og ministeren skal drages til ansvar for de konkrete dispositioner i erhvervslivet. Vi lever ikke under en centraldirigeret økonomi, og vi ønsker i øvrigt heller ikke at komme til at gøre det.

For at undgå misforståelser om socialdemokratiets principielle holdning til dette problem vil jeg understrege, at vi faktisk betragter markedsøkonomien som den mest hensigtsmæssige metode til at få det økonomiske system til at virke, og at vi også på lang sigt og også efter gennemførelsen af de ændringer i ejerforholdene i erhvervslivet, som vi under betegnelsen økonomisk demokrati går ind for, vil fastholde markedsøkonomien som grundlaget for de enkelte virksomheders beslutninger.

Jeg vil lige kommentere hr. Jørgen Jensens bemærkninger om de hidtidige erfaringer med aktieselskabsloven og lønmodtagernes bestyrelsesdeltagelse. Hr. Jørgen Jensen sagde nærmest anklagende, at der endnu ikke var skabt et værn mod afskedigelse af bestyrelsesmedlemmerne. Men det var ikke noget, vi havde ment skulle klares ad lovgivningens vej, da vi i 1973 lavede den nye aktieselskabslov. Vi sagde i betænkningen dengang fra erhvervsudvalget, at vi gik ud fra, at man på arbejdsmarkedet gennemførte en beskyttelse svarende til den, der gælder for tillidsrepræsentanter. Det er blevet rejst to gange ved de generelle overenskomstforhandlinger af LO, men det er endnu ikke blevet gennemført. Derfor må adressen være en anden end denne sal.

Hr. Jørgen Jensen mente også, at hele repræsentationen i bestyrelserne var en narre-